

Nespoutaný milénec

*B
aronetka*

J.R. Ward

Nespoutaný milenec

PRAHA 2011

Přeložila: **JANA PACNEROVÁ**

J. R. Ward: Nespoutaný milenec

Vydání první

Copyright © Jessica Bird, 2007

This edition published by arrangement with **NAL Signet**,
a member of Penguin Group (USA) Inc.

All rights reserved including the right of reproduction in whole
or in part in any form

Vydalo nakladatelství Baronet a.s., Izraelská 6, Praha 10, www.baronet.cz
v roce 2011 jako svou 1618. publikaci

Přeloženo z anglického originálu *Lover Unbound*
vydaného nakladatelstvím New American Library,
a division of Penguin Group Inc., New York v roce 2007

Český překlad © 2011 Jana Pacnerová

Přebal a vazba © 2011 Ricardo a Baronet

Ilustrace na přebalu © 2011 Martina Kysucká

Odpovědná redaktorka Marie Hošková

Sazba a grafická úprava Ricardo, Sázavská 19, Praha 2

Tisk a vazba: **FINIDR**, s. r. o., Český Těšín

Veškerá práva vyhrazena.

Tato kniha ani jakákoli její část nesmí být přetiskována, kopírována
či jiným způsobem rozšiřována bez výslovného povolení.

Název a logo **BARONET**® jsou ochranné známky zapsané
Úřadem průmyslového vlastnictví pod čísly zápisu 216133 a 216134.

ISBN 978-80-7384-400-4

BARONET
Praha 2011

J. R. Ward

Nespoutaný milenec

Pátý díl

románového cyklu

BRATRSTVO ČERNÉ DÝKY

Věnuji: *Tobě.*

Ze začátku jsem ti špatně rozuměla
a za to se ti ze srdce omlouvám.
Jsi to prostě celý ty, že jsi neuhnul
a zachránil v tomhle podniku
nejen jeho, ale i mě.

Poděkování

S nesmírnou vděčností čtenářům
Bratrstva černé dýky
a bojovým pokřikem klubu Cellies!*)
Ani nechci radit trenérovi.
Tak vysoko hledět nemůžu.

Moc a moc vám děkuju:
Karen Solemová, Kara Cesareová, Claire Zionová,
Kara Welshová.

Děkuji vám, Dorine a Angie,
že jste se o mě tak dobře starali –
a také děkuji S-Byte a Ventrue za všechno,
co děláte z dobroty svých srdcí!

Jako vždy patří můj dík mému výkonnému výboru:
Sue Graftonové, dr. Jessice Andersenové,
Betsey Vaughanové
a mému partnerovi.
A vyjádření mé úcty náleží nenapodobitelné
Suzanne Brockmannové.

DLB – víš ty co? Maminka tě má pořád moc ráda xxx
NTM – jako vždy, s láskou a vděčností.
Jak dobře víš.

*) Cellies – klub fanoušků paranormální literatury, který má dokonce vlastní pobočku pro Bratrstvo černé dýky. *Pozn. překl.*

A musím říct,
že nic z toho by nebylo možné bez:
mého milujícího manžela, který vždycky stojí při mně;
mé báječné maminky, která je se mnou od...
no, prostě úplně od začátku;
mé rodiny (pokrevní i té, kterou jsem si vybrala);
a bez mých nejmilejších přátel.

Slovníček pojmů a vlastních jmen

ahvenge

Čin, jímž je vykonána smrtící odvěta; typicky je prováděn milovaným.

Bratrstvo černé dýky

Elitně vycvičení upíří válečníci, kteří chrání svou rasu proti Vyhlazovací společnosti. Díky selektivnímu křížení v rámci svého druhu jsou bratři obdařeni mimořádnými tělesnými i duševními schopnostmi a rychlou regenerací organismu. Zpravidla nejsou pokrevně spříznění a do Bratrstva vstupují na základě jmenování stávajícími členy. Jsou od přírody agresivní, tajnůstkářští, spoléhají sami na sebe a žijí stranou řadových upírů. S příslušníky jiných tříd se stýkají jen výjimečně, především když se potřebují nakrmit. V říši upírů, kde o nich koluje řada legend, jsou zbožně uctíváni. Smrt jim může způsobit pouze vážné zranění, například střelná rána nebo probodnutí srdce.

bezduchý

Člověk zbavený duše, který pronásleduje a vyhlazuje upíry, člen Vyhlazovací společnosti. *Bezduché* lze zabít pouze bodnou ranou do hrudi v místě, kde mívali srdce; jinak jsou nesmrtelní. Nepijí, nejedí a nejsou schopni pohlavního styku. Vzhledem k tomu, že jejich pleť, veškeré ochlupení i duhovky časem ztrácejí pigment, jsou plavovlasí, bledí a mají světlé oči; voní po kojeneckém zásypu. Po uvedení do řádu Omegou uschovají na bezpečné místo – obvykle u sebe doma – keramický hrnek se svým srdcem, které jim bylo vyjmutο při iniciaci.

cohntehst

Konflikt mezi dvěma upíry soupeřícími o právo milovat se s upírkou.

doggen

Podle hierarchie upírů společnosti příslušník třídy služebnictva. Svým pánům slouží v duchu konzervativních zvyklostí a dodržuje formální společenská pravidla chování i oblékání. Denní světlo mu neublíží, ale poměrně rychle stárne. Průměrná délka života *doggenů* je pět set let.

ehros

Vyvolená, vyškolená v oblasti sexuálního umění.

ghardian

Strážce jedince. Existují různé stupně *ghardianů*, přičemž nej-mocnější je *whard*, jemuž je svěřena do péče upírka, na niž se vztahuje *sehkluze*.

glymera

Společenské jádro upírské aristokracie, zhruba odpovídající anglické společenské smetánce z období regentství (začátek 19. století).

hellren

Upír mužského rodu spojený manželským slibem s upírem ženského rodu. Muži mohou mít i více manželek.

Krypta

Posvátná hrobka Bratrstva černé dýky, využívaná jednak k obřadům a jednak jako úložiště keramických nádob *bezduchých*. Mezi rituály konané v Kryptě patří například zasvěcení, pohřby a kázeňská řízení s bratry. Na posvátnou půdu mají přístup jen členové Bratrstva, Stvořitelka nebo uchazeči o přijetí mezi válečníky.

leelan

Výraz něhy a lásky, volně přeloženo „nejdražší“.

lewlhen

Dar.

lheage

Výraz úcty, používaný sexuálně submisivní osobou vůči tomu nebo té, kdo je vůči ní dominantní.

mahmen

Matka, používáno jako označení skutečného stavu i jako výraz náklonnosti.

mhis

Zamaskování daného fyzického prostředí; vytvoření iluzorního pole.

nalla

Lichotivé označení, znamená „milovaná/milovaný“.

newling

Nedotčená mužem, panna.

období potřeby

Doba plodnosti upíra ženského pohlaví. Obvykle trvá dva dny a provází ji silná sexuální touha. Poprvé se dostavuje přibližně pět let po proměně a poté vždy jednou za dekádu. Jsou-li upíři mužského rodu v blízkosti ženy, která prochází obdobím potřeby, do určité míry na ni reagují. Tato perioda může být velmi nebezpečná, protože mezi soupeřícími muži často dochází k rvačkám, zejména pokud dotyčná žena nemá druha.

Omega

Ďábelská tajemná postava mužského principu, která pronásleduje a hubí upíry ze zášti vůči Stvořiteli. Existuje v nadčasové říši a disponuje obrovskou mocí, neovládá však zázrak stvoření, ani nedokáže vdechnout nový život.

otrok krve

Upír mužského nebo ženského rodu, který je nucen poskytovat krev jinému příslušníku své rasy. Od tohoto zvyku se většinou upustilo, nicméně ho zákon nezakazuje.

pherarsom

Termín vztahující se k potenci mužských pohlavních orgánů. V doslovném překladu přibližně „hoden vstoupit do ženy“.

proměna

Klíčový okamžik v životě upíra, kdy se on nebo ona mění v dospělého příslušníka rasy. Poté se musí živit krví jedince opačné-

ho pohlaví, aby přežil, a nesmí se vystavovat slunci. K proměně dochází zpravidla po dovršení pětadvacátého roku života. Někteří upíři, především muži, náročnou fázi přerodu nepřežijí. Před svou proměnou je upír zesláblý a netečný, nejeví zájem o sex a nedokáže se dematerializovat.

První rodina

Král a královna upírů včetně všech jejich případných potomků.

pyrokant

Označuje kritickou slabinu konkrétního jedince, která ho ohrožuje na životě. Může být vnitřní, například závislost, nebo vnější, například milenec.

rahlman

Spasitel.

rythus

Rituální způsob usmíření či nápravy, které navrhuje ten, kdo urazil druhou osobu nebo spáchal přestupek. Je-li nabídka *rythu* přijata, poškozený vybere zbraň, již použije proti provinilci, který nemá možnost obrany.

sehkluze

Stav určité izolace či odloučení, který král uděluje upírce na základě žádosti jejích rodinných příslušníků. Na upírku dohlíží poručník, *whard*, zpravidla nejstarší člen její domácnosti, který má ze svého titulu právo rozhodovat o způsobu jejího života a dle vlastního uvážení jí buď zcela nebo částečně může zabránit v kontaktu s okolím světem.

shellan

Upír ženského rodu spojený manželským slibem s upírem mužského rodu. Vzhledem k silně majetnickému chování zadaného muže mívají ženy pouze jednoho druhu.

Stín

Nadčasová říše, v níž se mrtví setkávají se svými blízkými a tráví zde věčnost.

Stvořitelka

Tajemná síla ženského principu, která uděluje privilegia, je rádkyní krále a správkyní upířích archivů. Žije v nadčasové říši a je obdařena nesmírnou mocí. Ovládá umění stvoření, které uplatnila při zrodu populace upířů.

sympath

Poddruh upíra; mimo jiné je charakterizován též schopností a touhou manipulovat s emocemi druhých (např. výměna energie). Historicky byli sympathové diskriminováni a v určitých obdobích na ně upíři pořádali štvance. Jsou na pokraji vyhynutí.

tahly

Mazlivé oslovení, volně přeloženo „miláčku“.

trahyner

Oslovení používané mezi dvěma upíry mužského rodu, kteří vůči sobě navzájem chovají hluboký obdiv a přízeň; volně přeloženo „milovaný přítel“.

upír

Příslušník druhu odlišného od jedinců *Homo sapiens*. Aby upíři přežili, musí pít krev opačného pohlaví. Naživu je udrží i lidská krev, ale takto nabytá síla rychle pomíjí. Po proměně, k níž dochází kolem dvacátého pátého roku života, se upíři nesmějí vystavovat slunci a pravidelně se musí krmit krví. Po kousnutí upírem ani po smíšení krve obou druhů se člověk v upíra nemění, avšak jsou známy vzácné případy zkřížení upíra s jiným druhem. Upíři se mohou kdykoli dematerializovat, ale při této činnosti se musí plně soustředit a oprostit se od veškerých emocí; nesmí s sebou přenášet těžké předměty. Dokáží odstranit z lidského mozku vzpomínky, ale jen pokud jsou krátkodobé. Upíři se dožívají až tisíce let, někdy i déle.

urozený

Nejvyšší šlechtická hodnost mezi upíři aristokracií, hned po První rodině nebo Vyvolených ve službách Stvořitelky. Titulu se nabývá narozením, nikoli propůjčením.

Vyvolená

Upírka, vychovávaná podle přísných pravidel, předurčená do služeb Stvořitelky. Tyto ženy pocházejí z urozených rodin a jsou založeny spíše duchovně než světsky. S muži se nestýkají vůbec nebo jen zřídka, ale v zájmu zachování aristokratické linie se mohou provdat za válečníka, kterého vybírá Stvořitelka. Umí předpovídat budoucnost. Kdysi se jejich krví krmili nezadaní členové Bratrstva, ale samotní bratři tuto zásadu zrušili.

Vyhlazovací společnost

Řád zabijáků vytvořený Omegou za účelem vyhlazení populace upírů.

wahlker

Jedinec, který zemřel a vrátil se do života ze Stínu. Wahlkerům se dostává velké úcty a jsou ctěni a váženi pro námahu, kterou podstoupili.

whard

Kmotr nebo kmotra jedince.

Prolog

*Denní škola Greenwich Country
Greenwich, stát Connecticut
Před dvaceti lety*

Tak to vezmi, Jane.“
Jane Whitcombová popadla batoh. „Jedeš přece, ne?“

„Vždyť jsem ti to *říkala* už dneska ráno. *Jedu*.“

„Tak jo.“ Jane sledovala, jak kamarádka odchází po chodníku, dokud se neozval klakson. Urovnala si kabátek, napřímila ramena a zamířila k mercedesu. Matka upřeně vyhlížela okénkem u volantu, obočí svraštělé.

Jane přeběhla ulici, trampský batoh se zakázaným obsahem dělal příliš velký rámus, aspoň podle jejího názoru. Naskočila na zadní sedadla a schovala si tu věc pod nohy. Auto se dalo do pohybu, ještě než stihla zavřít dveře.

„Dnes večer se vrací tatínek.“

„Cože?“ Jane si na nose postrčila brýle. „Kdy?“

„Dnes večer. Takže bohužel...“

„Ne! Slíbilas mi to!“

Matka se ohlédla. „Prosím, slečinko?“

Jane vybuchla. „Slíbilas mi to ke třináctým narozeninám. Katie a Lucy...“

„Už jsem volala jejich matkám.“

Jane klesla na sedadlo.

Matčiny oči se zvedly ke zpětnému zrcátku. „Přestaň

se laskavě takhle tvářit. Myslíš si, že jsi snad důležitější než tatínek? Myslíš si to?“

„Ovšemže ne. On je *bůh*.“

Mercedes sjel na krajnici a zastavil s prudkým škulnutím a zakvílením brzd. Matka se prudce otočila, zvedla ruku a rozpráhla se, paže se jí chvěla.

Jane se přikrčila hrůzou.

Po chvílce zadržovaného násilí se matka odvrátila a uhladila si dokonale upravené vlasy dlaní, která byla asi tak klidná jako vroucí voda. „Ty... Nebudeš s námi dnes večeřet. A tvůj dort se vyhodí.“

Auto se dalo znovu do pohybu.

Jane si otřela tváře a sklopila oči k batůžku. Ještě nikdy u ní žádná kamarádka nepřespala. Žadonila o to celé měsíce.

Zkažené. Teď je to všechno zkažené.

Celou cestu domů mlčely, a když byl mercedes v garáži, Janina matka vystoupila z auta a bez ohlednutí kráčela do domu.

„Víš, kam máš jít,“ řekla jen.

Jane zůstala v autě a snažila se vzchopit. Pak sebrala batoh a své knihy a vlekla se přes kuchyni dovnitř. Kuchař Richard se skláněl nad odpadkovým košem a shrnoval do něj z talíře dort s bílou polevou a červenými a žlutými kvítky.

Nic neřekla, protože hrdlo měla sevřené jako pěst. Richard jí taky nic neřekl, protože ji neměl rád. Neměl rád nikoho kromě Hannah.

Když Jane vycházela spojovacími dveřmi do jídelny, nechtěla narazit na svou mladší sestru a modlila se, aby Hannah byla v posteli. Dneska ráno jí bylo špatně. Patrně proto, že měla odevzdat výpisky z povinné četby.

Cestou ke schodišti Jane zahlédla v obývacím pokoji matku.

Polštáře na gauči. Už zase.

Matka měla na sobě ještě pořád svůj bledě modrý vl-

něný kabát a v ruce hedvábný šátek, a bezpochyby zůstane takhle oblečená, dokud nebude spokojena s uspořádáním polštářů. Což může trvat dost dlouho. Měřítka, podle nichž byly věci posuzovány, byla stejná jako požadavky na vlasy: naprostá uhlazenost.

Jane zamířila nahoru do svého pokoje. Její jedinou nadějí v této chvíli bylo, že tatínek přijede až po večeři. Tak se sice stejně dozví, že dostala zaracha, ale aspoň se nebude muset dívat na její prázdné místo u stolu. Stejně jako matka nenáviděl všechno neuspořádané, a nepřítomnost Jane u stolu byla velikánská neuspořádanost.

Délka přednášky, kterou od něj vyslechne, by se tím zvětšila, protože by musela kromě skutečnosti, že byla hrubá k mamince, zahrnout také to, jak svou nepřítomností u jídla zklamala rodinu.

Janina blatouchově žlutá ložnice v patře byla stejná jako všechno ostatní v domě: uhlazená a uspořádaná jako ty vlasy a polštáře na pohovce a to, jak se tu mluvilo. Nic nemístného. Všude ta zkamenělá dokonalost, jakou vídáte v časopisech o bydlení.

Jediné, co sem nezapadalo, byla Hannah.

Trampský batoh přišel do šatníku, na řádky mokasínů a balerínek; pak se Jane převlékla ze školní uniformy do značkové flanelové noční košile. Nebyl důvod oblékat se do opravdových šatů. Nikam nepůjde.

Odnesla si hromádku učebnic k bílému psacímu stolu. Musí udělat úkol z angličtiny. Z matematiky. Z francouzštiny.

Ohlédlá se k nočnímu stolku. Čekaly na ni *Pohádky tisíce a jedné noci*.

Neuměla si představit lepší způsob, jak překlenout svůj trest, ale nejdřív přišly na řadu domácí úkoly. Musely. Jinak by se cítila příliš provinile.

Dvě hodiny nato už byla v posteli s *Pohádkami* v klíně, když se otevřely dveře a Hannah strčila hlavu dovnitř. Její kudrnaté zrzavé vlasy představovaly další

odchylku od normy. Ostatní v rodině byli blond. „Přinesla jsem jídlo.“

Jane se posadila s obavou o mladší sestru. „Budeš mít průsvih.“

„Ne, nebudu.“ Hannah vklouzla dovnitř, v ruce košíček s kanafasovým ubrouskem, sendvičem, jablkem a koláčkem. „Richard mi to dal, abych měla večer něco na zakousnutí.“

„A co ty?“

„Já nemám hlad. Tumáš.“

„Díky, Han.“ Jane přijala košíček a Hannah si sedla do nohou postele.

„Tak co jsi provedla?“

Jane potřásla hlavou a zakousla se do sendviče s rostbífem. „Pohádala jsem se s mámou.“

„Protože jsi nemohla mít ten večírek?“

„Hm.“

„No... Mám něco, aby ses rozveselila.“ Hannah posunula po přikrývce složený kus kreslicí čtvrtky. „Všechno nejlepší!“

Jane pohlédla na přání a rychle párkrát zamrkala. „Díky... Han.“

„Nebud' smutná, jsem tady. Koukni se na přání! Udělala jsem ti ho sama.“

Na přední straně byly sestřinou nešikovnou rukou nakresleny dvě postavičky, jakoby sestavené z hůlek. Jedna měla rovné plavé vlasy a pod ní bylo napsáno *Jane*. Druhá měla kudrnaté červené vlasy a pod nohama stálo *Hannah*. Držely se za ruce a na kruhových obličejích měly široké úsměvy.

Zrovna když se Jane chystala přání otevřít, přejela po průčelí domu světla z reflektorů auta, které začalo zajíždět na příjezdovou cestu.

„Tatínek je doma,“ zasyčela Jane. „Měla bys odtud vypadnout.“

Hannah nevypadala tak ustaraně jako obvykle, patr-

ně proto, že jí nebylo dobře. Nebo ji možná rozptylovalo... No, to, co Hannah vždycky rozptylovalo. Většinu času byla pohroužená do svých snů, a právě proto byla patrně pořád šťastná.

„Jdi, Han, vážně.“

„Tak jo. Ale opravdu mě mrzí, že se zrušil ten tvůj mejdan.“ Hannah se šourala ke dveřím.

„Hej, Han! To přání se mi líbí.“

„Nepodívala ses dovnitř.“

„Nemusím. Líbí se mi, protožeš mi ho udělala sama.“

Po tváři Hannah se rozlil jeden z jejích kopretinových úsměvů, těch, které Jane připomínaly slunečné dny. „Je to o tobě a o mně.“

Když se dveře zavřely, uslyšela Jane z haly hlasy rodičů. Ve spěchu snědla svačinku od Hannah, zastrčila košík do záhybů závěsu vedle lůžka a přešla k hromádce svých učebnic. Vzala si s sebou zpátky do postele Dickensovu *Kroniku Pickwickova klubu*. Usoudila, že když se bude učit, až vstoupí do pokoje tatínek, nažene tím pár bodů.

O hodinu později přišli rodiče nahoru a ona se celá napnula, očekávala, že tatínek zaklepe. Nezaklepal.

Což bylo divné. Byl se svou panovačností spolehlivý jako hodinky a v jeho předvídatelnosti byla jakási zvláštní útěcha, i když s ním nerada měla co do činění.

Odložila *Pickwicka*, zhasla světlo a zastrčila nohy pod kanýrkovou příkrývku. Pod nebesy svého lůžka nemohla usnout a nakonec uslyšela, jak stojací hodiny nad schodištěm odbíjejí dvanáctkrát.

Půlnoc.

Vyklouzla z lůžka, šla k šatníku, vyndala batoh a rozeznula zip. Duchařská tabulka vypadla ven, rozložila se a přistála lícem nahoru na podlaze. Polekaně ji popadla, jako by se mohla rozbít nebo co, pak sebrala to ukazovací udělátko.

Těšily se s kamarádkami, jak si pohrají, protože všechny chtěly vědět, za koho se vdají. Jane se líbil chlapec

jménem Victor Browne, který s ní chodil na matematiku. Poslední dobou si spolu občas povídali a ona si vážně říkala, že by z nich mohl být pár. Potíž byla v tom, že nevěděla, co k ní cítí on. Možná ji má rád jen proto, že mu dává opisovat.

Jane rozložila tabulku na postel, položila ruce na ukazovátko a zhluboka se nadechla. „Jak se jmenuje kluk, kterého si vezmu?“

Neočekávala, že by se ta věc pohnula. A nepohnula se.

Ještě pár pokusů a zklamaně se odvrátila. Za chvíli ku zaťukala na stěnu za čelem své postele. Sestra zaklepání opětovala a chvíli nato už se Hannah plížila do dveří. Když uviděla hru, nadchla se a skočila na postel, až se ukazovátko vymrštilo do vzduchu.

„Jak se to hraje?“

„Pst!“ Bože, jestli je takhle nachytají, budou mít to-tálního zaracha. Navěky.

„Promiň.“ Hannah přitáhla nohy k tělu a objala je, aby se nevrtyly. „Jak se...“

„Kladeš tomu otázky a ono ti to odpovídá.“

„Na co se můžeme zeptat?“

„Za koho se provdáme.“ Teď už byla Jane nervózní. Co jestli odpověď nebude Victor? „Začneme tebou. Polož prsty na ukazovátko, ale netlač. Jen – takhle, jo. Tak fajn... Koho si vezme Hannah?“

Ukazovátko se nepohnulo. Ani potom, co Jane otázku zopakovala.

„Je to rozbité,“ řekla Hannah a odtáhla prsty.

„Zkusím jinou otázku. Vrať ruce zpátky.“ Jane se zhluboka nadechla. „Koho si vezmu já?“

Z tabulky zaznělo slabé vrzání, jak se ukazovátko dalo do pohybu. Když spočinulo na písmenu V, Jane se zachvěla. Se srdcem v hrdle sledovala, jak se pohybuje k písmenu I.

„Je to Victor!“ řekla Hannah. „Je to Victor! Vezmeš si Victora!“